

Nr 401.

Av herrar **Hedlund** i Östersund och **Johansson** i Bro, om löneförbättring för stationsmästare vid postverket.

Instruktioner för stationsmästare vid postexpeditioner av åttonde och sjunde klasserna äro meddelade i kungl. generalpoststyrelsens direktiv av den 13 juli 1934. Enligt samma bestämmelser gäller, att »en postexpedition av sjunde och åttonde klass är en fast postanstalt, som gentemot allmänheten har samma befogenheter som postkontor». Sagda bestämmelse giver vid handen, att å nämnda kategorier av stationsmästare ställas samma krav som å en tjänsteman vid ett postkontor med hänsyn till försändelsers mottagande och utlämnande till allmänheten samt vid allmänhetens betjäning i övrigt. Dessa skyldigheter motsvaras icke av de större förmåner, varav tjänstemännen å ett postkontor i avlöningshänseende äro i åtnjutande.

Det arbete, som en stationsmästare av angivna klasser skall underkasta sig, är i flera avseenden mycket betungande. Enligt Sveriges officiella statistik för postverket av år 1933 uppvisade antalet postbehandlade försändelser vid flera av rikets postexpeditioner i åttonde och sjunde klassen relativt höga siffror. Här nedan återgivas några från samma statistiska arbete hämtade exempel på antalet försändelser under år 1933 vid några av dessa postanstalter, där tjänstemännens antal vid distrikts- och lokalförvaltningarna var begränsad till en person. För postexpeditioner av klass 8 nämnas Bjärnum med omkring 427 000, Sparreholm med omkring 441 200, Kolbäck med omkring 486 800 och Gimo med omkring 351 000 försändelser. Bland postexpeditioner av klass 7 nämnas Tingsryd med omkring 390 000, Åmotfors med omkring 358 000, Aneby med omkring 391 500, Fellingsbro med omkring 507 900 och Torsåker med omkring 411 700 försändelser. Vid postkontoren är personalen ofta betydande, men det arbete, som skall utföras per tjänsteman därstädes, torde i genomsnitt icke hava den omfattning som det arbete, som skall presteras av varje tjänsteman vid de nämnda kategorierna av postexpeditioner. Arbetets myckenhet motiverar sålunda här väl en förbättrad löneställning. Det ansvar, som åvilar stationsmästare vid ovan angivna postexpeditioner, är även mycket stort. I regel torde de penningtransaktioner, som löpa genom varje postexpedition, beräknas till minst 1 milj. kronor per år. Stationsmästaren är principiellt ensam ansvarig för att dessa medel redovisas riktigt. Han skall sålunda se till, att penningeförsändelser genom postanvisningar eller genom in- och utbetalningskort verkställas på ett riktigt sätt, att till postexpeditionerna inbetalda kronoskattemedel i behörig ordning redovisas o. s. v. Stationsmästaren skall tillika handhava kontrollen över till postexpeditionen överlämnade frankotecken. För

varje kassabrist uppgående till 10 kronor och därutöver skall anmälan göras till överordnad myndighet. Till kontrollen av dagskassan måste ofta anslås flera timmar utöver ordinarie tjänstetid. Det stora ansvar och den stränga redovisningsskyldighet, som pålægges stationsmästarna, tala även för förbättrade löneförmåner.

Tillika bör framhållas, att arbetet i övrigt ofta är mycket ansträngande. Tjänstgöringstiden är i regel 8 timmar under ett dygn. Principiellt är föreståndaren för överordnade postkontoret postexpeditionens förman, men praktiskt sett åligger hela arbetet stationsmästaren.

Ovan angivna kategorier av stationsmästare rekryteras i regel från poststationsföreståndarna och hava ofta på egen bekostnad meriterat sig för att erhålla sin tjänst. De hava emellertid icke någon större utsikt till befordran. Likväl hava dessa stationsmästare visat sig vara värdefulla tjänstemän och veterligen har ingen stationsmästare rekryterad ur poststationsföreståndarekåren icke motsvarat givet förtroende.

För närvarande äro stationsmästarna av åttonde klassen placerade i femte lönegraden och stationsmästarna av sjunde klassen i sjunde lönegraden. För manliga befattningshavare är högsta lönen per månad 205 resp. 227 kronor 50 öre i dessa lönegrader, för kvinnliga tjänstemän reduceras lönen i varje grad med en löneklass.

Enligt ovan angivna statistiska arbete voro postexpeditionerna av åttonde klassen 20 stycken och av sjunde klassen 52 stycken i riket. En lönereglering för föreståndarna av dessa postanstalter skulle med beaktande av dessa siffror därför icke bliva för statsverket i särskilt hög grad betungande.

De synpunkter, som ovan framhållits, synas bestämt tala för att de förpliktelser, som åligga nämnda stationsmästare icke stå i rättvis proportion till dem tillkommande befogenheter utan att de som en skälig ersättning för sitt arbete och sin ansvarsplikt böra erhålla bättre löneförmåner.

Av denna anledning tillåta vi oss vördsamt hemställa, att riksdagen måtte besluta,

att stationsmästare av åttonde klassen, såväl manliga som kvinnliga tjänstemän, uppflyttas från nuvarande femte till sjunde lönegraden och att stationsmästare av sjunde klassen, såväl manliga som kvinnliga tjänstemän, uppflyttas från nuvarande sjunde till tionde lönegraden.

Stockholm den 23 januari 1935.

Verner Hedlund,
Östersund.

A. J. Johansson
i Bro.